

GORIŠKI LIST

»Goriški list« izide vsako sredo in soboto zjutraj. —
Uprava in uredništvo v Gorici, Corso Verdi stev. 47.
Telefon stev. 292.

Gorica, dne 13. maja 1944.

Oglasi se zaračunavajo po ceniku.
Bančni konto pri Cassa di Risparmio
Gorica.

Socializem v novi luči

Ni ga gotovo problema, ki bi v zadnjih desetletjih tako zanimal človeštvo, kakor socializem. Nobenega pojma ni so tako različno razlagali in uporabljali za tako različne naredbe in zakone. Vse stranke so uporabljale to besedo kot geslo svojega prapora kot vabilo, zakaj vedele so, da se bodo ljudje strnili okoli voditeljev, ki naj bi blažili veliko bedo in uresničili pojme socializma. Vsakdo, kdor je o socializmu govoril, ga je drugače razlagal in nihče ni bil zmožen spoznanja pravega socializma in njegovega pravca. Šele, ko si je Nemčija leta 1933. naredila nalogo uresničenja pravega socializma, je prišel pravi smisel in pravi cilj tega pojma na dan.

Kolikokrat smo morali slišati: socialist je ta, kdor kaj daruje ali da. Ali: socializem ima svoj izraz v miloščini. Toda v življenjskih postavah ne more biti dvolično, da bi bil kdo lastnik tolikih dobrin, da bi mogel z nimi obdarovati druge, nasprotno ni prav, da kdo nima niti, kar mu je potrebno za skromno življenje. Naravi človeka sami je pa zoprno, biti odvisen od miloščine, ali darov, zakaj človek noče živeti od miloščine in hoče sam zaslužiti, kar potrebuje. Za to mu na mora biti dana možnost. Vrtega moremo bedo z miloščino ali darom le ublažiti, ne pa odstraniti. To pa nima z udejstvovanjem pravega socializma nikakšne zveze. Nekateri poimenujejo socializem kot povzdig življenjskega položaja in smatralo s tem program socializma kot izčrpan, ne pomislilo pa pri tem kako naj se doseže ta povzdig.

Ni težko doseči trenutnega zboljšanja življenjskega položaja. To pa bi zelo malo koristilo, če zboljšanju ne moremo dati trajne podlage. Le zdrav razvoj celotnega dela in celega gospodarstva more trajno zagotoviti resnično izboljšanje življenjskega položaja. Socializem se v takem trenutnem zboljšanju ne izpopolnjuje, zakaj vsaka najmanjša kriza vpliva pri takih zboljšanjih porazno in jih v skoro vseh primerih popolnoma uniči.

Kdor še živi in misli v starem liberalnem smislu, se ne more otresti mnenja, da je popravilo, poravnava in izboljšanje socialnih škod in zadev stvar države. Njegova mnenje je, da si je vsak posameznik sebi najbližji da, če njemu dobro gre in ne potrebuje od države nikake pomoči, ne sme nihče ničesar zahtevati od njega, ako pa mu slaba prede, mora država skrbeti zanj. On noče potemtakem priznati nobene lastne dolžnosti, zahteva pa zaščite in podpore v življenjski sili in bedi.

To pa nikakor ni socializem in tako si ne moremo in ne smemo socializem predstavljati.

(Nadaljevanje sledi.)

Boji na zapadnem bregu Dnjestra

Srditi napadi pri Sebastopolu odbiti - Prodorni poizkusi sovražnika pri Nettunu izjalovljeni

Führerjev glavni stan, 11. maja.

Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja:

Ob spodnjem Dnjestru se naše divizije s sodelovanjem nemškega in romunskega bojnega letalstva vdrle v sovražno mostišče. Razen težkih krvavih izgub, je bilo zajeto boljševikom nad 500 jetnikov, 163 topov in minometalcev in mnogo drugega orožja.

Močni letalski odredi so tekom zadnje noči napadli z dobrim uspehom železniške postaje Šepetovke in Proskurova. Nastali so mogočni požari in opustošenja.

Na mostišču pri Nettunu so bili odbiti številni sovražni napadi s koncentriranim ognjem vseh orožij. V zadnjih dneh bojev se je posebno izkazala 10. stotinja brandenburških motoriziranih grenadirjev pod vodstvom nadporočnika Thielmanna.

Bojne edinice vojne mornarice so v noči do 10. maja potopile južno od otoka Elbe sovražno lahko edinico in poskodovala več dragih.

Bojno leta stvo je v pretekli noči napadlo sovražno oporišče Vis. V pristanišču so nastale eksplozije in požari.

Šibkejša skupina sovražnih bombarderjev je napadla pretekle noči Budimpešto. Napadi sovornoamerikanskih bombarderjev so povzročili v Wiener Neustadtu materialno škodo in žrtve med prebivalci. Pri tem napadu in v napadih na zapadno zasedeno ozemlje je bilo sestreljenih 69 letal, večinoma štirimotornih bombardirjev.

Ruševine Sebastopola so romunske in nemške čete zapustile že pred nekaj dnevi in sicer, takoj ko se je boljševikom posrečilo zasesti višine, ki obkrožajo mesto. Evakuacija se je izvršila v polnem redu, potem ko je bilo v mestu uničeno vse, kar bi moglo služiti sovražniku. Artilerijsko obstreljevanje pa je pomagalo pri uničevanju, oziroma je dovršilo to delo. Ker se se romunske in nemške čete pravočasno umaknile, so bile na tej strani izgube razmerno

ma majhne. Temu je dokaz dejstvo, da so se včeraj zamogle nemške in romunske čete uspešno zoperstaviti boljševikom izven mesta, na novi obrambeni črti. V južni Ukrajini so nemške čete prešle v napad v bližini Grigoriupola. Na srednjem Seretu so romunske čete obkolile sovražno enoto in s tem izravnale bojno črto. Na drugih delih ruskega bojišča ni bilo včeraj pomembnejših bojev.

Strahovalna napada na Bukarešto in Beograd

Berlin, 12. maja. Močan oddelek severnoamerikanskih bombnikov je napadel v nedeljo Bukarešto. Že v doletu so nemški in romunski lovci, zapletli ta oddelek nad južno Romunijo v letalske boje, ki so trajali od priletja nad napadalno področje. Daleč naražen vržene bombe so zadele v Bukarešti predvsem stanovanjske okraje. Po dosedanjih poročilih so samo nemški lovci sestrelili nad deset štirimotornih letal. Dej tega oddelka je napadel še Beograd in odvrigel bombe na mesto. V stalnih letalskih bojih so se uspešno uveljavili tudi romunski lovci.

Titove vrste se redčijo

Graška »Tagespost« poroča iz Zagreba, da se je na podlagi hrvaških uradnih objav dosedaj priglasilo hrvaškim oblastem že okoli 25.000 mož, katere so bili v raznih bosanskih krajih nasilno mobilizirale Brozove skupine. Vsi ti prisilni mobiliziranci so izkoristili prvo priliko ter so pobegnili od tolovajskih skupin in se vrnili na svoje domove, ker so deležni svoječasno izdane pomilostitve. Število prebežnikov se je povečalo predvsem v zadnjem času, ko Brozove tolovajske skupine doživljajo v Bosni poraz za porazom ter se tolovajskega moštva loteva vedno bolj malodušje in nezadovoljnost.

Komunistično nasilje v Grčiji

Atene, 12. maja. Grški tisk je že več dni v znaku pričunjajočega se prebujenja grške javnosti proti terorju komunističnih tolpe. Skoraj vsak dan priobčujejo poročila o novih grozovitostih in to posebno o umoru 42 mladih redarjev, petih odličnih osebnosti mesta Spetzae in nedavnem umoru 87 oseb v bližini Kalavrita. Poročila o teh umorih, ki so bili izvršeni z največjim zverinstvom, so izzvala ogorčenje in odvratnost v najširših krogih grškega prebivalstva. List »Akropolis« ugotavlja, da se komunisti pri tem morjenju ne omejujejo na nasprotnike in tako imenovane izdajalce. Likvidacija neke

uporniške skupine pod poveljstvom polkovnika Psarrosa, ki so jo izvršili komunisti, dokazuje, da so usmerjeni komunistični zločini tudi proti tako imenovanim zaveznikom in s tem dokazujejo, da vse njih delovanje spada v načrt popolnega uničenja grškega naroda.

Perzija v obsednem stanju

Izmir, 11. maja. Odpor, ki ga je iranski narod, deloma v zvezi z novimi nabori, očitno pokazal, je imel za posledico nov zakonski osnutek, ki ga je v nedeljo notranji minister predložil iranskemu parlamentu. Po tem osnutku bo proglašeno izjemno stanje za ves Iran.

Gospodarski izgledi Goriške

Poglejmo na zemljevid Evrope in Sredozemlja in takoj na prvi pogled bomo spoznali zemljepisno prednost Goriške. Naša dežela leži na severu Jadranskega morja, ki predstavlja prav za prav najgloblji zaliv Sredozemskega morja v evropsko celino in je tako najlažja zveza med jugom in severom, med Evropo, Afriko in Prednjo Azijo, pa tudi s Sueškim prekopom. Na drugi strani pa je Goriška zopet na ločnici dveh velikih evropskih polotokov, balkanskega in apeniškega. Gospodarska prednost teh činitelev je, da je Goriška predvsem tranzitna dežela, skozi katero neprestano valovi promet, skozi katero so že stoletja valovali pohodi narodov od keltskih, karnijskih, japonskih, rugijskih, vzhodnogotskih, longobardskih časov do prihoda Slovencev in do ustalitve narodnostne meje med Romani in Slovenci v tej deželi. Pa tudi pozneje nam zgodovina ve dosti povedati o bojih med beneško republiko in habsburško močjo, celo Turki so sem prodirali v smeri proti Benetkam. Iz prve svetovne vojne vemo, da je bila naša dežela pozorišče najbolj krvavih in ogorčenih bitk kar dobri dve leti. Že torej zgodovina sama nam pripoveduje, na kako važni evropski točki prebivamo. Toda, kakor tudi je zgodovina naše dežele krvava in pomenja za njene prebivalce bridke spomine, na drugi strani pa ravno geopolitični položaj Goriške dovoljuje mnoge prednosti njenemu prebivalstvu.

Prav zaradi ugodnega zemljepisnega položaja se je tukaj že zgodaj razvila živahna trgovina in zaradi tega se je tudi mesto Gorica v 900 letih svojega obstoja razvilo v sedanjo cvetočo mestno naselbino. Alpske, panonske in balkanske dežele so skozi naše mesto trgovale z Italijo in z ostalim jugom, skozi naše mesto so hodili nešteti romarji v Rim in v druge kraje, skozi naše mesto je pred več kot pol stoletja stekla ena najbolj važnih železnic s severa k morju.

Sredi vojnih časov smo in Goričani se moramo vprašati, kakšni so naši sedanji gospodarski izgledi in kakšni bodo po vojni. Seveda ne smemo prerokovati, pač pa moremo sklenati iz danih dejstev na bodočnost.

Gospodarski ustroj naše dežele je različen in na tako majhnem kosu zemlje kar pester. Sai imamo pri nas pristnsko gospodarstvo poleg sredozemskega. Imamo planšarstvo (Trenta), pa imamo zopet vrtnarstvo, vinogradništvo, ribištvo in pravo poljedelstvo.

Naša dežela nima železa in ne premoča, zato ni kakega izgleda, da bi se kdaj v naši deželi razvila težka železarska industrija. Imamo pa močan vir energije v Soči, ki je že kar dobro elektrificirana in bo v bodočnosti najbrže še bolj. Tudi vsebuje naša zemlja sorazmerno dovolj velik odstotek aluminija, torej je

VESTI IZ GORICE IN DEŽELE

IZ GORICE

Pozor!

Mestni magistrat opozarja vse interesente na odredbo, ki poziva vse vpklicane v deželno brambo, da pridejo v nedeljo 14. oziroma v ponedeljek 15. maja ob 9. uri na nogometno igrišče Littorio. Odredbo je izdalo nemško poveljništvo!

Okrožnica proti nalezljivim boleznim.

Goriška prefektura je razposlala vsem županom goriške pokrajine posebno okrožnico, ki vsebuje profilaktične ukrepe proti raznim nalezljivim boleznim ter zadevna navodila, ki nalagajo zdravstvenim organom ter prebivalstvu točno pojasnjene naloge.

Procesije.

Zaradi nevarnosti letalskih napadov je goriški nadškof odredil, da se smejo procesije vršiti samo v cerkvi, ne pa tudi zunaj cerkve. To velja tudi za procesije v Križevem tednu in za ves čas vojne.

ŽIVILA

Razdeljevanje sira in paradiznika.

Te dni razdeljujejo v Gorici sir, ki ga dobijo potrošniki na določene odrezke živilske nakaznice. Cena siru je 23.50 lir, oziroma 25 lir in 27.90 lir za kg. Razen tega razdeljujejo tudi paradiznikovo mezgo po 13.50 lir oz. po 26.50 lir kg.

Razdeljevanje mezge.

Pokrajinski prehranitveni odsek v Gorici objavlja, da prejmejo potrošniki v Gorici sadno mezgo, in sicer otroci do 18. leta po 1000 gramov, nad 65 let stari pa po 500 gramov.

Smrtna kosa.

V Gorici so umrli te dni 44 letna gospodinja Marija Gantar, 44 letni kmetovalec Anton Kulot, 21 letna gospodinja Doroteja Devetak, 68 letni zidar Ivan Bresan, 65 letni železničar Luka Šuligoj, 57 letni Ivan Pleicon, 52 letni poljski delavec Konstantin Zava, 70 letni kmetovalec Ivan Velikonja, 40 letna gospodinja Marija Zorzin, 58 letna zasebnica Katarina Rob, 70 letni čevljar Anton Komel, 35 letna gospodinja Stanislava Volk, 7 letna Jolanda Simsič, 64 letna gospodinja I. Brezovar, 70 letna gospodinja Ema Trevisan, 20 letni pek Ljubomir Simičič in 75 letna kuharica Ana Vuga.

Naša novela

Klic pomladi

(Nadaljevanje in konec.)

Glas ji je drhtel. Ni videla solz, ki so ji drhtele preko lic. Dr. Peter Vranič je odkimal. »Klicali ste me,« se je opravičila. »Vem, ne bi Vas smel. Ali nisem mogel več igrati. Samote ne morem več prenašati; preveč me straši bodočnost.« »Glasba je vendar najlepša družba.« »Utrudila me je.« »Že dolgo niste igrali, prsti niso več vajeni.« Čez trenotek je dostavila. »Igrali ste zelo lepo. Razumela sem Vas.« »Hvala. Nisem vedel, da poslušate, čeprav sem igral za Vas; V velikonočni pozdrav. Vem, da je težko mlademu

DOMOBRANCI PREPEVAJO PO GORICI

Gorica, 11. maja. S prihodom slovenske domobranske čete v Gorico je oživela v Gorici tudi slovenska pesem. Sicer Goričani nismo nikoli pozabili svoje pesmi, saj je bil eden naših najboljših pesnikov, čigar pesmi je toliko ponarodelo, namreč Simon Gregorčič, naš ožji rojak, vendar so bila leta, ko svoje pesmi nismo mogli gojiti. Slovenski domobranci so jo zopet vrnili slovenskim Goričanom. Danes slovenska nesem in slovenska melodija zopet odmevata po mestu. Nikdar nikoli nismo Slovenet hoteli izzivati nikogar, najmanj pa v mestu Gorici, toda vedno smo za svojo besedo in za svojo pesem zahtevali pravico svobode. Danes nam je ta dana. Slovenska pesem zopet svobodno odmeva po Gorici in pojo jo krepka grla naših vojakov, slovenskih domobrancev. Z njimi pa jo pojo tudi slovenski Goričani, ki še niso pozabili mladih let, ko so smeli peti naše poveljce, naše koračnice, naše napeve. Poje jih tudi slovenska mladina, ki je komaj prislubnila zvokom slovenskih glasov in je pričela spoznavati, da je naš lep jezik prav tako zmožen melodičnega izražanja,

kakor sleherni drug v Evropi. Po raznih boljših gostiščih v Gorici se skoraj vsak večer zbere majhen orkester domobranskih vojakov. Prvi ima seveda harmoniko, ki je postala skoraj neizogiben naš naroden instrument, drugi ima gosli, tretji pihalno glasbilo in tako dalje. V navzočnosti častnikov slovenske vojske in slovenske družbe — med katero ni razlike med boljšimi ali slabšimi — in že zadoni kaka vesela, stara in vsem znana slovenska poskočnica, koračnica ali kaj podobnega. Presenečenja še ni konec. Med razigrano slovensko družbo morská skupina drugih slovenskih vojakov, ki sestavijo pravi pravcati pevski zbor in prično prepevati na še narodne pesmi. Malo trdega vojaškega ritma je sicer v tem petju in kak osoren glasben kritik bi imel prilike, da graja sem in tja kake tone, toda z vsem smo zadovoljni, zakaj naše je in počasi bo postalo še boljše! Naši vojaki seveda zapoje najprej (z njimi godba) hi mno slovenskih legionarjev, slovenskih domobrancev. To besedilo, ta napev, je že tak, da ni kar nič čudno, če ga že

sedaj, v prvih dnevih bivanja domobrancev v Gorici, ponavljajo in pojejo vsi zavedni slovenski Goričani in da ni prav nič redek prizor, ko mati uči in poje svojim otrokom napev in besedilo domobranske himne: »V boj, v boj, sovražniku smrt...« Naši fantje zatem, seveda zapoje nekaj naših vojaških, recimo tisti klasični »Regiment po cesti«, dalje kake žalostno »Oj ta soldaški«, pa zopet kako poredno, nalašč za dekleta »Ti boš pa doma ostala« in kako otožno, recimo »Soča voda je šumela«. Saj to pesmi vsi poznamo in v Gorici jih moremo sedaj vsak večer slišati. Častnik in vojak iz Porenja, Posarja, Prusije, Bavarske ali odkoder koli drugod sta vneto presenečena, da v petem letu vojno najdeta v tako hudo prizadetem narodu tako visoko vojaško moralo, ki jo izpričuje strumno in srčno zapeta pesem. Tako je slovenski domobranec prinesel v goriško življenje ne samo občutek varnosti, temveč tudi dobro zdravo razpoloženje, hkrati pa je obudil tisto, česar smo tako bridko pogrešali, namreč slovensko pesem.

DOMOBRANCI V KOBARIDU

Prejeli smo: »Koncem aprila so prišli v Kobarid domobranci iz Trsta. Njihov prihod je izzval zadovoljstvo pri vseh dobromiselnih narodnjakih in strah pri tistih, ki so vidno ali pa skrivaj podpirali razvoj partizanstva in OF. Kobaridčani smo šele sedaj videli od blizu domobrance ki smo takoj spoznali, da to niso taki »beli« hudiči, kot so nam jih slikali, ampak da so to ponosni slovenski fantje, ki so zgrabili za puško, da pomagajo ljudstvu, ki je pomoči potreben. Kobariški kot je vedno slovel po svoji narodni zavesti in je prav zato podlegel propagandi OF, ki je znala spretno izkoristiti to živo zavest našega ljudstva. Partizanstvo pa je pri nas že pokazalo pravo barvo. V gorskih vaseh odkrito uče ljudi komunizma in jim dopovedujejo, da je treba biti internacionalist. To njihovo delo mnogim zapeljanim odpira oči. Tudi zgled raznih bivših jugoslovanskih častnikov kot na pr. majorja Jelacina in majorja Rupnika, ki igrajo v partizanski vojski zgolj brezpomembno vlogo, dočim so na vodilnih mestih sami partijci, čeprav vojaško neizšolani, je marsikomu dalo misliti. Domobrancem v Kobaridu želimo veliko srečo in uspeha. Domobranci: »Zdravo!«

PODGORA

Bodi nam pozdravljen, ti toliko zaželjeni »Goriški list«. Ne veš, kako si nam manjkal vsa ta leta. Veseli smo, da bo mo od sedaj brali in izvedeli vse v naši govorici. Tudi naša vas bo dala mnogo naročnikov. Zadnjič, ko so naši vrli fantje, Slovenski domobranci, korakali skozi vas, se je marsikatero oko orosilo in pesem je segla vsem do srca. Še so nekateri, ki zakrknjeno gledajo te naše hrabre junake, toda tudi ti se bodo prej ali slej spametovali. Pozdravljen! Bog te živi, dragi »Goriški list«!

STANDREŽ.

V sredo 10. t. m. so domobranci prvič obiskali našo vas, ki že izgublja vaški značaj in se spreminja v pravo predmestje Gorice z dobrimi in slabimi nasledniki. Usoda predmestja je, da pobere kaj je najslabšega v mestu in na deželi. Stare Štandrežane, ki še pomnijo časov, v katerih je bila naša vas ponosita narodna trdnjava, to boli. Želimo, da bi Štandrež dobil spet ta svoj stari, lepi značaj. Partizanstvo je sicer pri nas poglavalno globoke korenine. Kateri teren pa je zanje bolj ugoden, kot brezliko, razkrojeno predmestno okolje? Toda ne manjka se tudi ljudi ki ja sno vidijo, kaj je prav in kaj nam je samo v škodo. Obisk domobranske čete, ki je veselo zapela slovenske pesmi, je partizansko propagando postavil na laž. Videli smo, da niso domobranci nič drugega, kot pravi narodnjaki, katerih cilj je vzpostavljati mir v deželi in tako pomagati ljudstvu, ki strašno trpi zaradi nereda, ki ga je povzročilo partizanstvo. Domobranci, pridite še! Z vsakim obiskom nas boste še bolj osvojili.

V Ajševici

je od pretekle sobote dalje policijska ura ob osmih zvečer ter traja do šestih zjutraj.

Služba božja za Slovence v Gorici

Vsako nedeljo in praznik imamo Slovenci v Gorici sledeče pobožnosti:

1. Pri Svetem Ignaciju na Travniku je vsako nedeljo ob 6. uri sv. maša s slovenskim petjem in pridigo; ob 9. uri je druga sveta maša s petjem krepkega mešanega zbora in slovensko pridigo; popoldne ob 3. uri je slovenski krščanski nauk za odrasle in blagoslov s slovenskim petjem.
2. V stolni cerkvi je vsako nedeljo in praznik ob 6. uri sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim s slovensko pridigo in lepim dekliškim petjem. V stolnici je zdaj slovesno izpostavljena dragocena slika svetogorske Matere božje, ki so jo od l. 1811. častili vsi goriški vladike v svoji pisarni.
3. Pri oo. frančiškanih, kjer je sedaj izpostavljena druga dragocena slika Matere Svetogorske, je vsako nedeljo in praznik ob 9. uri slovenska

pridiga. Tudi pri tej sveti maši je slovensko petje.

1. V stolni cerkvi je majniška pobožnost vsako jutro ob 6. uri s pridigo in slovenskim petjem med sv. mašo, a že ob 1/2 6. uri je prva sveta maša z molitvijo rožnega venca in litanijami.
2. V cerkvi sv. Antona pod stolnico je vsak večer ob 8. uri majniška pobožnost z rožnim vencem, kratko in lepo pridigo g. semeniškega duhovnega vodje dr. Močnika in petimi litanijami.
3. V cerkvi sv. Ignacija je majniška pobožnost vsako jutro ob 6. uri z lepim branjem in petjem med sv. mašo. Dolžnost vsakega zavednega Slovence je, da se udeležuje slovenske službe božje. Ker je naš narod v izredno hudih stiskah, prihajajmo zlasti k majniškim pobožnostim v jutranjih urah, ko je tudi sveta maša, v kar največjem številu. Vsi smo v stiski, vsi kot eden dvigajmo roke v skupni prošnji: »Marija, pomagaj!«

Sirite „GORIŠKI LIST“!

»Ne verjamem. Življenje je kruto, krivično.«
 »In kaj naj rečem jaz?«
 »Saj govorim v vašem imenu.«
 »Gospodična Vida, vaše srce je premehko za ta poklic. Koliko morate vendar pretrpeti; če z vsakim tako sočustvujete?«
 Zazrla se je skozi okno, po licih so ji polzele vroče solze in močile belo haljo.
 »Vsak mora svojo pot,« je dejal dr. Vranič. »Usoda...«
 »Lahko jo premagate.«
 »Ne morem, ne smem.«
 »V vaših rokah je.« Proseče ga je pogledala.
 »Gospodična Vida, še ne poznate lepote življenja.«
 »A poznam trpljenje in tega bi vas rada obvarovala. Trpeti sam, je grozno.«
 Senca drevja se je počasi pomikala od okna do okna in se vlekla celo preko sobnih

sten. Veter je prinesel v sobo breskov cvet in ga spustil na odejo Petrove postelje. Sestrina in bolnikova roka sta hkrati segli po njem in se dotaknili. Pogleda sta se srečala. Prsti ene roke so se oklenili prstov druge roke, sprva rahlo; potem vedno tesneje.
 »Vida!«
 Petrova glava je trudna klonila na Vidine prsi. Njegove oči so se hvaležno zazrle v njene in ustnice so se bližale Vidinim.
 Vrata sobe so se odprla. Vstopil je bolnik, ki se je vrnil z vrta. Sestra Vida je segla po kozarcu vode in ga približala Petrovim ustom. Roka se ji je tresla in par kapljic je zdrknilo preko roba. Položila mu je glavo na blazino in šla zapirat okna. Sledilo ji je dvoje hvaležnih, udanih in ljubečih oči.
 Živa Briška.

